

det ikke har haft nogen indflydelse på udviklingen fra 1995 til 2001, sagt til fru Margrete Auken. Fru Margrete Aukens påstand har altså simpelt hen været forkert.

Kl. 17.45

Så er der blevet sagt en hel del ting om Malawi og Eritrea. Der er jo så nogen, der har hukommelsestab – det er dem, der sidder i oppositionen i dag – fordi den gamle regering standsede faktisk bevillingerne til Eritrea på grund af den politiske udvikling i Eritrea. Det er blevet glemt. Den gamle regering tilbageholdt budgetstøtten til Malawi på grund af udviklingen i Malawi. Det er blevet glemt. Eritrea fik advarselsslamperne af den gamle regering, og det er jeg ikke uenig i at de skulle have. Malawi fik advarselsslamperne af den gamle regering, og det er jeg ikke uenig i at de skulle have. Men når man så ikke respekterer advarselsslamperne, er man altså nødt til at lade lyset gå op i rødt, når det har været på gult, og når der ikke sker noget.

Der er jo ikke sket forbedringer i Eritrea og Malawi, siden den gamle regering standsede nye bevillinger til Eritrea og tilbageholdt budgetstøtte på grund af den politiske udvikling. Der er jo ikke sket fremgang. Der er sket tilbagegang.

Skulle den danske regerings meldinger, som sikkert har haft tilslutning fra Kristeligt Folkeparti, SF osv. på det tidspunkt, være til grin? Ja, det ville de da være, hvis ikke vi havde taget konsekvensen af, at det kun gik værre til.

Det er ikke rigtigt, at det specielt er nogle kvindepogrammer, der er blevet skåret i Malawi og Eritrea. De findes i hvert fald ikke i vores programsamarbejde med dem, som fru Margrete Auken var inde på. Det er ikke med i nogen af de projekter, man kan læse om i bogen. Så jeg ved ikke, hvor de er blevet fundet henne. De er ikke blevet fundet i det, som Danida arbejder med.

Så siges det også, at der skæres i aids-bistanden. Der er der også nogle, der har hukommelsestab. Jeg kan oplyse Folketinget om, at den daværende regering i året 2001 udbetalte 35 mio. kr. i multilaterale hiv- og aids-midler. Det var, hvad det blev til.

I 2002 kommer vi op på 165 mio. kr. Det, jeg har set nogle har talt om, er de tematiserede midler, man havde tænkt sig at give frem til 2007 osv. Det kan man jo altid sige og lægge dem sammen og komme oven på osv. Der er bare det ved det, at de tematiserede midler havde den daværende regering aldrig bestemt udelukken-

de skulle være til aids. Fint, det har Socialdemokratiet ikke sagt. Det er det indtryk, man har fået i hvert fald i den offentlige debat. Det havde man ikke besluttet sig til.

Det eneste konkrete, vi kan se, er altså, at aids-indsatsen stiger fra 35 mio. kr. udbetalt. Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at det afgørende jo er, hvor mange penge der kommer i lommen, og ikke hvad der står på et papir. Det afgørende er jo, hvor mange penge der kom ud til den tredje verden til aids-bekæmpelse. Der kom 35 mio. kr. gennem de multilaterale organisationer, mens der kommer 165 mio. kr. i 2002. Det er det, det drejer sig om. Det vil sige, vi styrker altså den aids-bekæmpelse via det multilaterale arbejde.

Så spørger hr. Morten Helveg Petersen, hvordan vi kan lede EU under formandskabsperioden, når vi skærer ned. Må jeg sige, at jeg respekterer totalt hr. Morten Helveg Petersens ret til at komme med den kritik, for den kritik kom hr. Morten Helveg Petersens parti også med, da Socialdemokratiet, som jo i dag har været lidt højt oppe, ville skære ned. Vi fik jo at vide af fru Marianne Jølvad på Nyborg Strand den 7. januar 2001, at Socialdemokratiet adskillige gange har foreslået en reduktion af Danmarks bistand til verdens fattigste lande.

Det vil altså sige, at Socialdemokratiet havde forberedt en nedskæring, som Det Radikale Venstre forhindrede. Der er nemlig sket det, at ulandsbudgettet efterhånden var nået op på 1,1 pct., hvad det ville nå i 2002. Det er så dér, at vi gør det samme, som Socialdemokraterne altså ville, men som Det Radikale forhindrede på det tidspunkt, nemlig at vi sætter den på 1 pct. ved den besparelse, vi har lavet. Så det adskiller os altså ikke fra Socialdemokratiet i regeringsposition.

Vi kan naturligvis lede, fordi vi er nummer et i EU. Vi er det land, der har arbejdet mest for dette område og er det fortsat. Det betyder, at vi kan trække de andre lande frem og vi kan vende os imod Kommissionen, som nu har sat som målsætning, at man skal nå 0,33 pct. Det er hr. Poul Nielsons sidste melding, at de lande, der ikke har nået 0,7 pct., bare kan nå 0,3, og det skal de alle sammen så nå. Det er vi imod. Vi vil have dem op på 0,7 pct., og det har vi al ret til.

Så det er hovedpointerne i forbindelse med de bemærkninger, der er faldet her. Den røde lampe lyser, så jeg lader småbemærkningerne ligge.

Kl. 17.50